

VOORJAARSPLANNEN

IN BEWEGING ZIJN MAAR VOORAL OOK IN BEWEGING BLIJVEN, IS HET MOTTO WANNEER DE NIEUWJAARSVOORNEMENS AL WEER OUD ZIJN EN HET VOORJAAR ZICH AANDIENT. DAN IS HET TIJD VOOR VOORJAARSPLANNEN. OOK DE NATUUR LAAT ZICH DAARIN NIET ONBETUIGD MET HAAR BOLGEWASSEN DIE HUN KOPJES BOVEN HET MAAVELD UITSTEKEN. IN DE BOUW IS HET NIET ANDERS. MEN WIL GRAAG ZICHTBAAR ZIJN EN ZICH TEN OPZICHTE VAN ANDEREN PROFILEREN. DAT DE PLANNEN WEL EENS WAT DOORSCHIETEN EN NIET HELEMAAL DOORDACHT ZIJN, BETEKENT DAT NIET IEDER PLAN ONGESCHONDEN DE EINDSTREEP HAALT. DAT DEED ZICH OOK VOOR IN ONDERSTAANDE ZAAK.

Zo gingen bouwpartijen de uitdaging aan om een kwetsbaar ontwerp bij de uitbreiding van een kantoorgebouw te realiseren. De verantwoordelijkheden van betrokken partijen leken correct vastgelegd en het enthousiasme was groot. Toch kon het gebeuren dat betrokkenen, ondanks het feit dat het werk voortvarend was afgerond, zich lijnrecht tegenover elkaar bevonden toen, tijdens de eerste normale najaarsstorm, de isolatieplaten van het dak afwaaiden.

De Raad van Arbitrage moest zich uiteindelijk over de kwestie buigen. Vast stond dat partijen vooraf bekend waren met de risico's die het ontwerp met zich meebracht. Naar het oordeel van de Raad was de door de opdrachtgever voorgeschreven werkwijze, te weten het plakken van de isolatieplaten op stalen golfplaten, de hoofdoorzaak van het probleem. Daarbij kwam de uitvoeringsgevoelige werkwijze van het hechten van de isolatieplaten door middel van bitumen op een beweeglijke ondergrond. De hechting bleek op meerdere plaatsen zo gering, dat arbiters het aannemelijk achtten dat de isolatieplaten nimmer vast hadden gezeten. In de onderhavige zaak verdeelde de Raad

van Arbitrage de pijn, door tweederde van de aansprakelijkheid neer te leggen bij de onderaannemer (die niet had gewaarschuwd voor fouten in de voorgeschreven werkwijze) en een derde bij de opdrachtgever (die nauwlettend toezicht had moeten houden op de zorgvuldige uitvoering). Vaker legt de Raad van Arbitrage de aansprakelijkheid voor een fout in de uitvoering volledig bij de directie c.q. de opdrachtgever, indien vast is komen te staan dat onvoldoende directietoezicht is gehouden. Daarbij komt dat hoe kwetsbaarder het ontwerp is, des te nauwlettender het toezicht dient te zijn. De aannemer echter is verplicht om te waarschuwen voor fouten en tekortkomingen in het ontwerp, die hij vanuit zijn uitvoeringsdeskundigheid kende of behoorde te kennen. Op die manier controleren bouwpartijen elkaar, hetgeen een foutloze totstandkoming van het werk bevordert.

Blijft u ook in beweging en gaat u vernieuwend aan het werk? De nieuwe VMRG-Kwaliteitseisen en Adviezen® 2008 zijn inmiddels beschikbaar.

MR. BETTINA HERTSTEIN,
JURIDISCH SECRETARIS GIW